№ 9 Warszawa, dnia 31 marca 1924 r. Rok VI

# DZIENNIK URZĘDOWY
## MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 1 złoty, z przesyłką zwyczajną 1 złp. 25 gr., poleconą 1 złp. 50 gr. Prenumerata za kwartał I-szy r. b. 5 złp. 25 gr. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza jednoszpaltowego petitem tab. 2 złote. Należność niszcza się w markach polskich według kursu franka złotego na dniu poprzedzającym wpłatę. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03 tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

### OD ADMINISTRACJI.

Administracja Dz. Urzędowego M-wa Skarbu zawiadamia, iż należność za ogłoszenia rejestrowe, które zostały Administracji nadesłane w roku 1924 i podlegają opublikowaniu w Dz. Urz. M-wa Skarbu zostaje podwyższona z Mk. 2.000.000 do 5.000.000 i 1.000.000 do 3.000.000 mk.

### OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dz. Urzędowego, Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę za kwartał II 1924 r., która wynosi z przesyłką pocztową 5 złp. 25 gr.

Osobne przypomnienia rozsyłane nie będą.

TREŚĆ.

# Organizacja władz.

## 267.

### ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 lutego 1924 r.

**w sprawie statutu organizacyjnego Ministerstwa Skarbu.**

Na podstawie art. 13 i 15 dekretu o tymczasowej organizacji władz naczelnych (Dz. P. K. P. r. 1918 Nr. 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się dołączony do niniejszego rozporządzenia statut organizacyjny Ministerstwa Skarbu.

§ 2.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie uchyla się statut organizacyjny Ministerstwa Skarbu, zatwierdzony rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 marca 1921 r. („Monitor Polski" Nr. 74, poz. 115).

Prezes Rady Ministrów i
Minister Skarbu:
(—) *Wł. Grabski.*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1924 r.

### STATUT ORGANIZACYJNY MINISTERSTWA SKARBU.

§ 1.

Ministerstwo Skarbu dzieli się na 7 Departamentów: Prezydjalny, Obrotu Pieniężnego, Budżetowy, Ceł, Podatków i Opłat, Akcyz i Monopoli, Kasowy, oraz niewłączony do Departamentów Państwowych Urząd Kontroli Ubezpieczeń.

§ 2.

Departament Prezydjalny składa się z Wydziałów: Osobowego, Ogólnej Polityki Finansowej, Organizacyjno - Gospodarczego, Sekretarjatu Ekonomicznego Ministrów i Inspekcji Ogólnej.

a) Wydział Osobowy załatwia na wniosek Departamentów fachowych (Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń) nieobjęte zakresem działania innych wydziałów sprawy osobowe urzędników Ministerstwa, jakoteż podległych Ministerstwu władz i urzędów skarbowych, czuwa nad należytem przestrzeganiem przepisów ustawy o państwowej służbie cywilnej, prowadzi ewidencję funkcjonarjuszów skarbowych, nadto załatwia sprawy wynikające ze stosunku Ministerstwa do Sejmu, Prezydenta Rzeczypospolitej, Rady Ministrów, innych Ministerstw i Urzędów Centralnych i sprawy delegatur zagranicznych.

W skład Wydziału Osobowego wchodzi referat dyscyplinarny.

b) Wydział Ogólnej Polityki Finansowej załatwia sprawy finansowe i gospodarcze międzynarodowe i Ligi Narodów, przygotowuje materjały do traktatów międzynarodowych w sprawach podwójnego opodatkowania, załatwia sprawy polityki finansowej w odniesieniu do Śląska i Gdańska, sprawy połączone z opracowaniem i wykonaniem ustaw nie włączone lub też dotyczące kilku Departamentów, prowadzi ogólną statystykę finansową, wreszcie obejmuje bibljotekę i referat prasowy.

c) Wydział Organizacyjno - Administracyjny załatwia sprawy organizacyjne i gospodarcze Ministerstwa i podległych mu władz i urzędów skarbowych I i II instancji (z wyjątkiem urzędów celnych i straży celnej), zestawia w porozumieniu z zainteresowanemi Departamentami etaty oraz preliminarze wydatków osobowych i rzeczowych powyższych władz i urzędów.

W skład tego wydziału wchodzą:

1) Intendentura Ministerstwa Skarbu,

2) Biuro Druków,

d) Sekretarjat Komitetu Ekonomicznego Ministrów, który załatwia wszystkie sprawy związane z czynnościami tegoż Komitetu, oraz opinjuje w sprawach gospodarczych innych Ministerstw.

e) Inspekcja Ogólna wykonuje polecenia Ministra Skarbu w zakresie kontroli.

§ 3.

Departament Obrotu Pieniężnego składa się z pięciu Wydziałów: Środków Płatniczych, Dewizowego, Bankowego, Rady Spółdzielczej i Kredytowego.

a) Wydział Środków Płatniczych załatwia sprawy: monetarne i innych znaków płatniczych, sprawy organizacyjne i funkcje nadzorcze w stosunku do instytucji emisyjnej biletowej, sprawy miernika wartości, sprawy oszczędności społecznych, sprawy tytułów wierzytelnych i obrotu wekslowego, czekowego i przekazowego oraz innego obrotu bezgotówkowego, sprawy nieskonsolidowanego długu państwowego (zadłużenie w instytucjach kredytowych, zobowiązania Skarbu krótkoterminowe i a vista), i sprawy Państwowych Zakładów Graficznych

Mennicy, wreszcie sprawy ustawodawstwa walutowego i sprawy Skarbu Narodowego.

W skład tego Wydziału wchodzi referat spraw osobowych urzędników Departamentu, oraz podległych Departamentowi urzędów względnie Zakładów do VII stopnia służbowego włącznie.

b) Wydział Dewizowy załatwia sprawy polityki dewizowej, sprawy obrotu walutami obcemi i bilansu handlowego i płatniczego Polski, sprawy organizacji giełd i nadzoru nad niemi, sprawy dotyczące dysponowania skarbowemi zapasami walut obcych, akceptowania umów międzynarodowych i prywatno - prawnych rządowych, powodujących wypłaty i wpływy w walutach zagranicznych, sprawy nabywania nieruchomości przez obcokrajowców, wreszcie — do czasu unifikacji walutowej Polski i Gdańska — sprawy walutowe gdańskie.

c) Wydział Bankowy spełnia funkcje nadzorcze i załatwia sprawy organizacyjne państwowych, samorządowych i prywatnych zakładów kredytu długo i krótko - terminowego, z wyjątkiem funkcji i spraw zastrzeżonych Wydziałom: emisyjnemu i kredytowemu, oraz sprawy zatwierdzania i zmian statutu spółek akcyjnych.

d) Wydział Rady Spółdzielczej załatwia sprawy wynikające z art. 108 Ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 703).

e) Wydział Kredytowy załatwia sprawy obrotu kredytowego w Państwie, w szczególności zaś sprawy polityki kredytowej Rządu, nadzoru nad akcją kredytową państwowych i półpaństwowych oraz samorządowych instytucji kredytowych, nadzoruje nad warunkami kredytu obligacyjnego i rynku obligacji i innych zobowiązań dłużnych na okaziciela, załatwia sprawy stosunków kredytowych polskich za granicą, sprawy długu i obciążeń Skarbu Państwa z wyjątkiem zastrzeżonych Wydziałowi Środków Płatniczych spraw długu nieskonsolidowanego, wreszcie sprawy likwidacji długów państw zaborczych.

Wydziałowi Kredytowemu podlegają:
1) Urząd Pożyczek Państwowych,
2) Państwowe Zakłady Graficzne,
3) Mennica,
4) Inspektorat Bankowy.

## § 4.

Departament Budżetowy składa się z siedmiu Wydziałów: 1) Ogólnego, 2) Budżetu Wojskowego, 3) Wydziału A. Budżetów Administracyjnych, 4) Wydziału B. Budżetów Administracyjnych, 5) Budżetów Komunikacyjno-Budowlanych, 6) Budżetów Gospodarczych i 7) Emerytalnego.

a) Wydział Ogólny załatwia: ogólne sprawy budżetowe, sprawy ustawodawstwa budżetowego, sprawy uposażeń funkcjonarjuszów państwowych, sprawy budżetowe W. M. Gdańska, sprawy Ministerstwa Spraw Zagranicznych, sprawy Prezydjum Rady Ministrów, tudzież sprawy dotyczące dotacji względnie zaliczek dla samorządów. Wydział Ogólny załatwia nadto sprawy osobowe urzędników Departamentu do VII stopnia służbowego włącznie.

b) Wydział Wojskowy załatwia sprawy Ministerstwa Spraw Wojskowych.

c) Wydział A. Budżetów Administracyjnych załatwia sprawy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Ministerstwa Skarbu i Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

d) Wydział B. Budżetów Administracyjnych załatwia sprawy budżetowe Prezydenta Rzeczypospolitej, Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Ministerstwa Sprawiedliwości, oraz Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

e) Wydział Budżetów Komunikacyjno - Budowlanych załatwia sprawy Ministerstwa Kolei Żelaznych, Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów i Ministerstwa Robót Publicznych.

f) Wydział Budżetów Gospodarczych załatwia sprawy Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Ministerstwa Reform Rolnych, Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej i sprawy, dotyczące pomocy finansowej dla Spółdzielni.

g) Wydział Emerytalny załatwia sprawy zaopatrzeń emerytalnych cywilnych funkcjonarjuszy państwowych i osób wojskowych oraz ich rodzin, sprawy zaopatrzeń inwalidów i ich rodzin, oraz sprawy, dotyczące właściwego ustawodawstwa.

## § 5.

Departament Ceł składa się z sześciu Wydziałów: Osobowego, Kontroli Celnej, Postępowania Celnego, Taryfowego, Straży Celnej i Karnego.

a) Wydział Osobowy załatwia sprawy organizacyjne, osobowe i gospodarcze władz i urzędów celnych oraz wyszkolenie ich personelu.

Wydział Osobowy załatwia też sprawy osobowe urzędników Departamentu do VII stopnia służbowego włącznie.

b) Wydział Kontroli Celnej prowadzi kontrolę i zestawienie wpływów celnych, statystykę celną oraz opracowuje budżet władz i urzędów celnych.

c) Wydział Postępowania Celnego załatwia sprawy ustawodawstwa rozporządzeń i przepisów, dotyczących postępowania celnego i ochrony granic od przemytnictwa, sprawy orzecznictwa, dotyczącego wymiaru opłat celnych sprawy ustawowych ulg celnych, wreszcie sprawy inspekcji granicznej, nadto Wydział ten załatwia sprawy międzynarodowych umów i konwencji celnych.

d) Wydział Taryfowy załatwia sprawy przepisów taryfowych celnych, dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu towarów, tudzież sprawy orzecznictwa dotyczącego towaroznawstwa; obejmuje również doświadczalnię chemiczno-techniczną.

e) Wydział Straży Celnej załatwia sprawy organizacji, sprawy personalne i gospodarcze Straży Celnej, jakoteż sprawuje jej zarząd.

f) Wydział Karny załatwia sprawy dotyczące skarbowych defraudacji celnych.

§ 6.

Departament Podatków i Opłat składa się z ośmiu Wydziałów: Instrukcyjno-Rewizyjnego, Podatku Dochodowego, Podatków Przemysłowych i Handlowych, Podatków Realnych, Podatku Majątkowego, Podatku Spadkowego i od Darowizn, Opłat Stemplowych i Finansów Samorządowych.

a) Wydział Instrukcyjno-rewizyjny prowadzi statystykę i rachunkowość akcji wymiaru i poboru podatków, wykonuje przez przydzielonych do tego Wydziału inspektorów ministerjalnych oraz przez delegowanych urzędników nadzór nad działalnością Izb Skarbowych i Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat (Inspektoratów Skarbowych, Urzędów Wymiaru Należytości względnie Oddziałów Należytościowych), ma pieczę nad doborem odpowiedniego personelu i należytem jego wyszkoleniem, opracowuje etaty tak samego Departamentu, jak też odnośnych Wydziałów Izb Skarbowych oraz Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat (Inspektoratów Skarbowych, Urzędów Wymiaru Należytości, względnie Oddziałów Należytościowych), przygotowuje materjały i wnioski w przedmiocie wydatków rzeczowych i dysponuje kredytem remuneracyjnym, przypadającym na dany dział służby.

Wydział Instrukcyjno - Rewizyjny załatwia sprawy osobowe urzędników Departamentu do VII stopnia służbowego, oraz sprawy osobowe urzędników podległego Departamentowi działu służby do VI stopnia służbowego włącznie.

b) Wydział Podatku Dochodowego załatwia sprawy ustawodawstwa i orzecznictwa w zakresie tego podatku.

c) Wydział Podatków Przemysłowych i Handlowych załatwia sprawy ustawodawstwa i orzecznictwa w sprawach podatku przemysłowego, podatku od kapitałów i rent, podatku od skrzynek depozytowych.

d) Wydział Podatków Realnych załatwia sprawy ustawodawstwa, nadzoru i orzecznictwa w sprawach, związanych z wymiarem i poborem podatków od nieruchomości (gruntowych, podymnego, domowo-klasowego, budynkowego i od nieruchomości miejskich), nadto wykonuje nadzór nad ewidencją katastru gruntowego.

e) Wydział Podatku Majątkowego załatwia sprawy, dotyczące tego podatku.

f) Wydział Podatku Spadkowego i od Darowizn załatwia sprawy ustawodawstwa, nadzoru i orzecznictwa w przedmiocie podatku spadkowego i od darowizn.

g) Wydział Opłat Stemplowych załatwia sprawy ustawodawstwa, nadzoru i orzecznictwa w zakresie opłat stemplowych.

h) Wydział Finansów Samorządowych załatwia sprawy skarbowości Związków Samorządowych, oraz sprawy finansów i budżetów Związków Samorządowych w porozumieniu z Departamentem Budżetowym.

§ 7.

Departament Akcyz i Monopolów składa się z pięciu Wydziałów: Spirytusowego, Podatków Pośrednich i Monopoli, Kontroli, Karnego i Instrukcyjno-Rewizyjnego.

a) Wydział Spirytusowy załatwia sprawy legislatywne, dotyczące podatków od spirytusu, piwa, drożdży, miodu, wina, opracowuje instrukcje dla Władz i Urzędów Skarbowych I i II instancji, wykonuje orzecznictwo w sprawach powyższych podatków dotyczących, załatwia sprawy koncesji wyszynkowych, wykonuje nadzór nad zakładami, wytwarzającemi przyrządy kontrolne .

b) Wydział Podatków Pośrednich i Monopoli załatwia sprawy legislatywne i poboru podatków i akcyz od cukru, sztucznych środków słodzących, soli, węgla, olejów mineralnych i innych pośrednich, które zostaną wprowadzone, sprawy przywozu i wywozu wymienionych artykułów, oraz sprawy obrotu pomiędzy Polską a Gdańskiem w zakresie opodatkowanych lub zmonopolizowanych artykułów.

c) Wydział Kontroli prowadzi kontrolę wpływów z podatków pośrednich i monopoli.

d) Wydział Karny załatwia sprawy ustawodawstwa skarbowo-karnego i wykonuje orzecznictwo w sprawach karnych, dotyczących podatków pośrednich, akcyz i monopoli.

e) Wydział Instrukcyjno-Rewizyjny wykonuje we właściwym zakresie przez przydzielonych do tego Wydziału inspektorów ministerjalnych oraz przez delegowanych urzędników nadzór nad działalnością Izb Skarbowych, Urzędów Akcyz i Monopoli Państwowych (Oddziałów administracyjnych, Dyrekcji Okręgów Skarbowych) i nad Kontrolą Skarbową, ma pieczę nad doborem odpowiedniego personelu i należytem jego wyszkoleniem, opracowuje etaty tak samego Departamentu, jak też odnośnych Wydziałów Izb Skarbowych oraz Urzędów Akcyz i Monopoli (Oddziałów adm., Dyrekcji Okręgów Skarbowych), tudzież Kontroli Skarbowej — przygotowuje materjały i wnioski w przedmiocie wydatków rzeczowych i dysponuje kredytem remuneracyjnym, przypadającym na dany dział służby.

Wydział Instrukcyjno - Rewizyjny załatwia nadto sprawy osobowe urzędników Departamentu do VII stopnia służbowego oraz urzędników podległego Departamentowi działu służby do VI stopnia służbowego włącznie.

Departamentowi Akcyz i Monopoli podlega: 1) Generalna Dyrekcja Loterji Państwowej z zakresem działania określonym rozporządzeniem Ministra Skarbu (Monitor Polski z dn. 12 listopada 1919 r. Nr. 246), 2) Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego z zakresem działania określonym rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30/5. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 507).

§ 8.

Departament Kasowy składa się z czterech Wydziałów: Administracyjno - Kasowego, Centralnej Księgowości, Instrukcyjno - Rewizyjnego i Rachunkowego.

a) Wydział Administracyjno - Kasowy opracowuje instrukcje i przepisy w zakresie kasowości i rachunkowości, normuje zasady działalności Centralnej Kasy Państwowej, Kas Skarbowych i Wydziałów Rachunkowo - Kasowych w Izbach Skarbowych, reguluje stosunek wszystkich Urzędów i Kas Państwowych do P. K. K. P. i P. K. O. i obrót pieniężny między niemi, tudzież stosunek władz i urzędów państwowych do Centralnej Kasy Państwowej i Kas Skarbowych.

b) Wydział Centralnej Księgowości załatwia sprawy w zakresie działania określonym w §§ 130 — 137 Przepisów Rachunkowo - Kasowych z dnia 24 listopada 1921 (Dz. U. Min. Skarbu Nr. 45, poz. 564).

c) Wydział Instrukcyjno - Rewizyjny wykonuje przez przydzielonych mu inspektorów ministerjalnych oraz przez delegowanych urzędników fachowych nadzór nad działalnością Centralnej Kasy Państwowej, Kas Skarbowych i Wydziałów Rachunkowo - Kasowych Izb Skarbowych, ma pieczę nad doborem odpowiedniego personelu i należytem jego wyszkoleniem, opracowuje etaty tak Departamentu, jak też władz i urzędów podległego mu działu służby, opracowuje materjały i wnioski w przedmiocie wydatków rzeczowych i dysponuje kredytem remuneracyjnym, przypadającym na tenże dział służby.

Wydział Instrukcyjno - Rewizyjny załatwia nadto sprawy osobowe urzędników Departamentu do VII stopnia służbowego, oraz urzędników podległego Departamentowi działu służby do VI stopnia służbowego włącznie.

d) Wydział Rachunkowy wykonuje kontrolę nad rachunkowością podległych Ministerstwu władz i urzędów skarbowych (przepisy ogólne dla władz i urzędów państwowych), prowadzi kontrolę kredytów Ministerstwa, wreszcie prowadzi kontrolę w zakresie przewidzianym w § 67 przepisów rachunkowo - kasowych, asygnuje należności Centralnego Zarządu oraz sporządza listy płac.

Departamentowi Kasowemu podlega:

a) Centralna Kasa Państwowa z zakresem działania przewidzianym w instrukcji dla Centralnej Kasy Państwowej z dnia 24 listopada 1921 (Dz. Urz. M-wa Skarbu z r. 1921 Nr. 45, poz. 566).

b) Biuro Znaków Wartościowych.

§ 9.

Przy Departamentach czynne są kancelarje, podległe bezpośrednio Dyrektorom Departamentów.

§ 10.

Zakres działania Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń normują przepisy, wydane dla urzędu Nadzoru nad zakładami ubezpieczeń, zawarte w rozporządzeniu z dnia 17 czerwca 1920 (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 565) i okólniku z dnia 17 czerwca 1920 (Dz. Urz. M-wa Skarbu z r. 1920 Nr. 24, poz. 359).

(„Monitor Polski“ z dn. 18 marca 1924 r. Nr. 65).

## 268.

## ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 15 marca 1924 r.

**w przedmiocie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 28 stycznia 1924 r. o ustanowieniu Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego.**

Na zasadzie punktu 3 art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 28) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 10 marca 1924 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 stycznia 1924 r. o ustanowieniu Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego (Dz. U. R. P. Nr. 11 poz. 93) uzupełnia się w § 1 następującem postanowieniem, jako ustęp 2:

„Termin zniesienia urzędu Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego ustali rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *S. Wojciechowski.*
Prezes Rady Ministrów:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z d. 21.III 1924 r. Nr. 27, poz. 271).

## 269.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 lutego 1924 r.

**w przedmiocie zmian w rozmieszczeniu ewidencji katastru podatku gruntowego w okręgu izby skarbowej we Lwowie.**

Na zasadzie art. 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządza się co następuje:

§ 1. Łączy się ewidencje katastru podatku gruntowego I i II w Kałuszu w jedną ewidencję katastru pod jednolitem kierownictwem z siedzibą w Kałuszu.

§ 2. Łączy się ewidencje katastru podatku gruntowego I i II we Lwowie w jedną ewidencję katastru pod jednolitem kierownictwem z siedzibą we Lwowie.

§ 3. Łączy się ewidencje katastru podatku gruntowego I i II w Przemyślu w jedną ewidencję katastru pod jednolitem kierownictwem z siedzibą w Przemyślu.

§ 4. Łączy się ewidencje katastru podatku gruntowego I i II w Rzeszowie w jedną ewidencję katastru pod jednolitem kierownictwem z siedzibą w Rzeszowie.

§ 5. Łączy się ewidencje katastru podatku gruntowego I i II w Samborze w jedną ewidencję katastru pod jednolitem kierownictwem z siedzibą w Samborze.

§ 6. Łączy się ewidencje katastru podatku gruntowego I i II w Złoczowie w jedną ewidencję katastru pod jednolitem kierownictwem z siedzibą w Złoczowie.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. Nr. 28 z d. 27 marca 1924 r., poz. 280).

# Podatki bezpośrednie.

## 270.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 marca 1924 r.

**zawierające sprostowanie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1924 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe, odnośnie do przepisów ustawowych o państwowym podatku dochodowym, zawartych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 roku i w ustawie z dnia 10 stycznia 1924 r.**

Na zasadzie art. art. 5 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044), zarządza się, co następuje:

§ 1. § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1924 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe, odnośnie do przepisów ustawowych o państwowym podatku dochodowym, zawartych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. i w ustawie z dnia 10 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 165), otrzymuje brzmienie następujące:

„Dla celów wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1924 wartość franka złotego dla poszczególnych lat operacyjnych (gospodarczych) — art. 13 ustawy, ogłoszonej w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 607) — ustala się w sposób nastepujący:

1) dla dochodu, osiągniętego w roku operacyjnym (gospodarczym), obejmującym okres od 1 kwietnia 1922 r. do 31 marca 1923 r., — 1 frank złoty = 3.000 mk.;

2) dla dochodu, osiągniętego w roku operacyjnym (gospodarczym), obejmującym okres od 1 lipca 1922 r. do 30 czerwca 1923 r., — 1 frank złoty = 6.000 mk.;

3) dla dochodu, osiągniętego w roku operacyjnym (gospodarczym), obejmującym okres od

1 października 1922 r. do 30 września 1923 r., — 1 frank złoty = 16.000 mk.;

4) dla dochodu, osiągniętego w roku kalendarzowym 1923, pokrywającym się z rokiem operacyjnym, — 1 frank złoty = 150.000 mk.

W myśl powyższej zasady i w powyższym trybie przerachowuje się dla celów wymiaru podatku dochodowego na rok 1924 także kwoty odliczeń, podane we frankach złotych w § 1 punkt 2 niniejszego rozporządzenia".

§ 2. Punkt 3 części drugiej § 4 powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1924 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„3) wyrażone w markach pozostałości bilansu zamknięcia tych rachunków, które przedstawiają wartości czysto markowe (kasa, dłużnicy i wierzyciele krajowi, rachunki markowe w bankach i t. p.), winny być przerachowane na franki złote według przeciętnej wartości franka złotego z ostatniego miesiąca roku operacyjnego, różnice zaś we frankach złotych, jakie okażą się przy porównaniu z pozostałościami, wyprowadzonemi z przerachowań miesięcznych (p. p. 1 i 2), należy odnieść na specjalny rachunek różnic kursowych z przerachowania. Ostateczna pozostałość tego specjalnego rachunku winna być przeniesioną na rachunek frankowy strat i zysków, zestawiony (bez wyprowadzenia jakichkolwiek różnic kursowych) na podstawie pozostałości rachunków wynikowych, przerachowanych na franki złote w sposób, wskazany pod p. p. 1 i 2.

Pozostałości tych rachunków bilansowych, które przedstawiają wartości stalsze (nieruchomości, maszyny, urządzenia, kapitały: zapasowy, rezerwowy, amortyzacyjny, należności i zobowiązania zagraniczne w obcych walutach), należy przyjąć do bilansu zamknięcia frankowego w kwotach, otrzymanych z przerachowania na franki złote w sposób, wskazany pod p. p. 1 i 2.

Natomiast pozostałości rachunków mieszanych (bilansowo - wynikowych, jak np. towary, materjały, surowce, fabrykaty, dewizy i monety zagraniczne, papiery wartościowe i t. p.) należy przyjąć tak do frankowego bilansu zamknięcia, jak również do wyprowadzenia osiągniętych zysków, lub poniesionych strat na rachunkach, utworzonych z przerachowań miesięcznych na franki złote, w rzeczywistej wartości tych pozostałości, ustalonych we frankach złotych".

§ 3. § 6 powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1924 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Kwoty podatkowe, przypadające na rok 1924 według skali, podanej w § 5 niniejszego rozporządzenia, podwyższa się o 20% w myśl postanowienia art. 5 ustawy z dnia 10 stycznia 1924 r. w przedmiocie przepisów o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących na całym obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 110)".

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od roku 1924.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z d. 21.III 1924 r. Nr. 27, poz. 276).

---

## 271.

## ROZPORZĄDZENIE

### Ministra Skarbu

z dnia 14 marca 1924 r.

**w przedmiocie ustalenia przeciętnej wartości franka złotego dla poszczególnych miesięcy okresu od 1 stycznia 1922 r. do 31 grudnia 1924 r. — dla celów obliczenia podatku dochodowego na rok 1924.**

Na mocy art. 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych, oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044), zarządza się, co następuje:

§ 1.

Dla celów przerachowania marek polskich na franki złote w związku z postanowieniem § 4, rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 165) w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, p. 1044) odnośnie do przepisów ustawowych o państwowym podatku dochodowym, zawartych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 607) i w ustawie z dnia 10 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 110) służy poniższa tabela, zawierająca przeciętną wartość franka złotego dla poszczególnych miesięcy okresu od 1 stycznia 1922 r. do 31 grudnia 1923 r. i uwzględniająca zaokrąglenia niezbędne dla ułatwienia płatnikom dokonania przeliczeń.

| *Oznaczenie okresu, dla którego ustala się wartość.* | *Wartość franka złotego w markach polskich.* |
|---|---|
| Styczeń 1922 roku | 600 |
| Luty 1922 roku | 730 |
| Marzec 1922 roku | 810 |
| Kwiecień 1922 roku | 750 |
| Maj 1922 roku | 790 |
| Czerwiec 1922 roku | 830 |
| Lipiec 1922 roku | 1100 |
| Sierpień 1922 roku | 1500 |
| Wrzesień 1922 roku | 1500 |
| Październik 1922 roku | 2200 |
| Listopad 1922 roku | 3100 |
| Grudzień 1922 roku | 3400 |
| Styczeń 1923 roku | 5000 |
| Luty 1923 roku | 8000 |
| Marzec 1923 roku | 8300 |
| Kwiecień 1923 roku | 8600 |
| Maj 1923 roku | 9500 |
| Czerwiec 1923 roku | 16000 |
| Lipiec 1923 roku | 24500 |
| Sierpień 1923 roku | 46200 |
| Wrzesień 1923 roku | 53800 |
| Październik 1923 roku | 166000 |
| Listopad 1923 roku | 360000 |
| Grudzień 1923 roku | 956000 |

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od roku 1924.

Minister Skarbu:

(—) *Grabski.*

(„Monitor Polski“ z dn. 19.III 1924 r. Nr. 66, p. 184)

---

## 272.

### OKÓLNIK D. P. I.: 312 II/24

**w sprawie poborów w kwietniu b. r. podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę na obszarze b. dzielnic rosyjskiej i austrjackiej.**

Do Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Prezydjum Rady Ministrów, Najwyższej Izby Kontroli, wszystkich Ministerstw, Urzędu Likwidacyjnego oraz Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, wreszcie Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego i Loterji Państwowej.

w miejscu.

Na zasadzie art. 12 ustawy z dnia 10 stycznia 1924 r. w przedmiocie przepisów o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących na całym obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 110) — Ministerstwo Skarbu zarządza, aby pobór podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę **na obszarze b. dzielnic rosyjskiej i austrjackiej był w miesiącu kwietniu 1924 r.** dokonywany w dotychczasowym trybie, według skali następującej:

| L. p. | Wysokość wypłaconego wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym — ponad (w tysiącach marek) | do (w tysiącach marek) | Stopa procentowa podatku |
|---|---|---|---|
| 1 | 4.730.400 | 6 307.200 | 0,3 |
| 2 | 6.307.200 | 7.884.000 | 0,4 |
| 3 | 7.884.000 | 10.249 200 | 0,5 |
| 4 | 10 249.200 | 12.614.400 | 0,8 |
| 5 | 12 614.400 | 14.979.600 | 1 |
| 6 | 14.979.600 | 17 344 800 | 1,3 |
| 7 | 17.344.800 | 19.710.000 | 1,6 |
| 8 | 19 710.000 | 22.338.000 | 2 |
| 9 | 22.338.000 | 24.966.000 | 2,4 |
| 10 | 24 966 000 | 27.594.000 | 3 |
| 11 | 27 594.000 | 30 222.000 | 3,6 |
| 12 | 30.222.000 | 32 850.000 | 4,2 |
| 13 | 32.850.000 | 34 164 000 | 5,4 |
| 14 | 34.164 000 | 36.135.000 | 6,6 |
| 15 | 36.135 000 | 38.106.000 | 8,4 |
| 16 | 38.106.000 | 40 734 000 | 10,2 |
| 17 | 40.734.000 | 43.362.000 | 12 |
| 18 | 43.362.000 | 45 990.000 | 13,8 |
| 19 | 45 990.000 | 49.275 000 | 15,6 |
| 20 | 49.275.000 | 52 560.000 | 16,3 |
| 21 | 52 560 000 | 55.845 000 | 17,1 |
| 22 | 55.845.000 | 59.130 000 | 18 |
| 23 | 59.130.000 | 62 415.000 | 18,8 |
| 24 | 62.415.000 | 65.700.000 | 19,8 |
| 25 | 65 700.000 | 68 985 000 | 20,7 |
| 26 | 68 985.000 | 72.270.000 | 21,7 |
| 27 | 72.270.000 | 75 555 000 | 22,5 |
| 28 | 75 555 000 | 78.840 000 | 23,4 |
| 29 | 78 840.000 | 118.260.000 | 24,2 |
| 30 | 118.260.000 | 157.680.000 | 25 |
| 31 | 157.680.000 | 197.100 000 | 25,9 |
| 32 | 197.100.000 | 236.520.000 | 26,7 |
| 33 | 236.520.000 | 295.650 000 | 27,6 |
| 34 | 295 650.000 | 473 040.000 | 29,4 |
| 35 | 473.040 000 | 591 300 000 | 30,6 |
| 36 | 591.300.000 | 788.400.000 | 32,4 |
| 37 | 788.400 000 | | 34,2 |

Potrącone kwoty należy w myśl postanowień art. 13 powołanej ustawy z dnia 10 stycznia 1924 r., w terminie do dni 7 po dokonaniu potrącenia, wpłacić do Kasy skarbowej, a to pod rygorem 5% kar za każdy dzień zwłoki.

Warszawa, dnia 19 marca 1924 r.

Za Ministra Skarbu:

*(—) B. Markowski.*

*Podsekretarz Stanu.*

---

## 273

### OKÓLNIK Nr. D. P. 312/II/24.

**w sprawie poboru w kwietniu b. r. podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę na obszarach Województw: Wielkopolskiego, Pomorskiego i Górnośląskiej części Województwa Śląskiego.**

Do Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Prezydjum Rady Ministrów, Najwyższej Izby Kontroli, wszystkich Ministerstw, Urzędu Likwidacyjnego oraz Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, wreszcie Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego i Loterji Państwowej.

w miejscu.

Na zasadzie art. 12 ustawy z dnia 10 stycznia 1924 r. w przedmiocie przepisów o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących na całym obszarze Rzecypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 110) — Ministerstwo Skarbu zarządza, aby pobór podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę na **obszarze Województw: Wielkopolskiego, Pomorskiego i Górnośląskiej części Województwa Śląskiego** był w miesiącu kwietniu 1924 r. dokonywany w dotychczasowym trybie, według skali następującej:

| L. p. | Wysokość wypłaconego wynagrodzenia, obliczona w stosunku rocznym — ponad (w tysiącach marek) | do (w tysiącach marek) | Stopa procentowa podatku |
|---|---|---|---|
| 1 | 4.730.400 | 6.307.200 | 0,3 |
| 2 | 6.307.200 | 7.884.000 | 0,4 |
| 3 | 7.884 000 | 10 249.200 | 0,5 |
| 4 | 10.249.200 | 12,614 400 | 0,7 |
| 5 | 12.614.400 | 14 979.600 | 0.9 |
| 6 | 14.979.600 | 17.344 800 | 1,1 |
| 7 | 17.344.800 | 19 710.000 | 1,4 |
| 8 | 19.710.000 | 22.338.000 | 1,7 |
| 9 | 22.338.000 | 24 966.000 | 2 |
| 10 | 24.966.000 | 27 594.000 | 2,5 |
| 11 | 27.594.000 | 30.222.000 | 3 |
| 12 | 30.222.000 | 32.850.000 | 3,5 |
| 13 | 32.850.000 | 34 164.000 | 4,5 |
| 14 | 34.164.000 | 36.135.000 | 5,5 |
| 15 | 36.135 000 | 38 106.000 | 7 |
| 16 | 38.106.000 | 40.734.000 | 8,5 |
| 17 | 40.734.000 | 43.362 000 | 10 |
| 18 | 43.362.000 | 45.990.000 | 11,5 |
| 19 | 45.990.000 | 49.275.000 | 13 |
| 20 | 49.275.000 | 52 560.000 | 13,6 |
| 21 | 52.560.000 | 55.845.000 | 14.3 |
| 22 | 55.845.000 | 59.130.000 | 15 |
| 23 | 59.130.000 | 62 415.000 | 15,7 |
| 24 | 62.415.000 | 65.700.000 | 16,5 |
| 25 | 65.700.000 | 68.985.000 | 17,3 |
| 26 | 68.985.000 | 72.270.000 | 18,1 |
| 27 | 72.270.000 | 75.555 000 | 18,8 |
| 28 | 75 555.000 | 78,840 000 | 19,5 |
| 29 | 78.840 000 | 118.260.000 | 20,2 |
| 30 | 118.260.000 | 157.680.000 | 20,9 |
| 31 | 157.680.000 | 197.100.000 | 21,6 |
| 32 | 197.100 000 | 236.520.000 | 22,3 |
| 33 | 236.520.000 | 295.650.000 | 23 |
| 34 | 295.650.000 | 473.040.000 | 24,5 |
| 35 | 473.040.000 | 591.300.000 | 25,5 |
| 36 | 591.300.000 | 788.400.000 | 27 |
| 37 | 788.400.000 | | 28,5 |

Na wymienionym obszarze należy, w myśl art. 6, punkt b) powołanej ustawy, na rzecz gmin miejskich i powiatowych związków komunalnych potrącać równocześnie z podatkiem państwowym, poczynając od 4 stopnia powyższej skali włącznie, dodatek w wysokości 3% wypłacanego wynagrodzenia.

Potrącone kwoty należy, w myśl postanowienia art. 13 powołanej ustawy z dnia 10 stycznia 1924 r., w terminie do dni 7 po dokonaniu potrącenia, wpłacić do Kasy skarbowej, a to pod rygorem 5% kar za każdy dzień zwłoki.

Warszawa, dnia 19 marca 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
*(—) Markowski.*
Podsekretarz Stanu.

---

# Opłaty stemplowe.

## 274.

### OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

**o sprostowaniu omyłki w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 18. lutego 1924 r. w sprawie zmiany stawek opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 194).**

W paragrafie 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 lutego 1924 r. w sprawie zmiany stawek opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 194), po słowach‘ „kwotę 4 miljardy“ zamiast słów: „pięćset tysięcy mk.“ należy wstawić słowa: „pięćset miljonów mkp.“.

Kwota ta wynika bowiem ze sposobu przeliczania, podanego w tym paragrafie.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. Nr. 26 z d. 18 marca 1924 r., poz. 270).

---

## 275.

### ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 marca 1924 r.

**w sprawie zastosowania stałej jednostki do podatku od kart do gry na górnośląskiej części województwa śląskiego.**

Na zasadzie art. 5 lit. b), 7 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednost

ki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044), zarządza się, co następuje:

§ 1. Stawkę podatku od kart do gry, ustaloną w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1046) na 100.000 mkp., przelicza się na 0.50 franków złotych, uwzględniając, że przeciętna wartość franka złotego z września, października i listopada 1923 r., poprzedzających ogłoszenie powołanego rozporządzenia, wynosi 193.259 mkp., oraz stosując niezbędne zaokrąglenie.

§ 2. Podatek ma być wpłacony w tej sumie marek polskich, jaka wynika z pomnożenia stawki, określonej we frankach złotych, przez kurs franka złotego, obowiązujący w dniu uiszczenia podatku.

Sumę podatku, przypadającą do uiszczenia w markach polskich, zaokrągla się w ten sposób, że końcówki tej sumy, wynoszące 5.000 mk. lub więcej, zaokrągla się wzwyż do 10.000 mk., końcówki, wynoszące mniej niż 5.000 mk., zastępuje się zerami.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w tydzień po ogłoszeniu.

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z d. 21.III 1924 r. Nr. 27, poz. 275).

---

## 276.

## ROZPORZĄDZENIE

**Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu**

z dnia 25 lutego 1924 r.

**w sprawie zastosowania stałej jednostki do opłaty stemplowej od kart do gry.**

Na zasadzie art. 5 lit. b) 7 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Stawkę opłaty stemplowej od kart do gry, ustaloną w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 31 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1047) na 100.000 mkp., przelicza się na 0,50 fr. zł. uwzględniając, że przeciętna wartość franka złotego z września, października i listopada 1923 r., poprzedzających ogłoszenie powołanego rozporządzenia, wynosi 193.259 mkp. oraz stosując niezbędne zaokrąglenie.

Najwyższy wymiar kar pieniężnych za przekroczenia przepisów ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. w przedmiocie opłaty stemplowej od kart do gry (Dz. U. R. P. Nr. 101 poz. 666), ustanowionych w stałych kwotach w art. 10 i 12 powołanej ustawy, podwyższony w art. 9 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 296) na 1,500,000 mkp., przelicza się na 210 franków złotych uwzględniając, że przeciętna wartość franka złotego z pierwszych trzech miesięcy 1923 r. wynosi 7121 mkp.

§ 2. Opłata stemplowa ma być wpłacona w tej sumie marek polskich, jaka wynika z pomnożenia stawki, określonej we frankach złotych przez kurs franka złotego, obowiązujący w dniu uiszczenia opłaty.

Sumę opłat, przypadającą do uiszczenia w markach polskich zaokrągla się w ten sposób, że końcówki tej sumy wynoszące 5000 mkp. lub więcej zaokrągla się wzwyż do 10.000 mk., końcówki wynoszące mniej, niż 5.000 mk. zastępuje się zerami.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w tydzień po ogłoszeniu i obowiązuje na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Józef Kiedroń.*

(Dz. U. R. P. Nr. 28 z d. 27 marca 1924 r., poz. 279).

---

# Podatki konsumcyjne.

## 277.

**OBWIESZCZENIE L. 2780 D. A. M. — W. a.**

Na mocy reskryptu Ministerstwa Skarbu z dn. 5.II. 1924 r. L. 1088/D. A. M. — W. a., został otworzony i uruchomiony wolny skład spirytusu przez Józefa Bogusławskiego w Łucku, przy ul. Jagiellońskiej Nr. 139, poczta Łuck, stacja kolejowa Łuck.

Wolny skład należy do Urzędu Akcyzowego w Łucku i pozostaje pod stałym dozorem kontroli skarbowej.

Warszawa, dnia 17 marca 1924 r.

Za Ministra Skarbu:

*(—) W. Grabowski.*

Naczelnik Wydziału.

## 278.

### KOMUNIKAT

**w sprawie przyznania nagród.**

Ministerstwo Skarbu podaje niniejszem do wiadomości, że za wykrycie, względnie przyczynienie się do wykrycia przestępstw przeciw przepisom o podatkach pośrednich i monopolach państwowych przyznane zostały w marcu r. b. nagrody następującym osobom:

1) sekretarzowi Izby Skarbowej w Poznaniu. Michałowi Zakrzewskiemu 200.000,000 mk.;

2) st. posterunkowemu śledczej policji państw. w Poznaniu Chruszczyńskiemu, sekretarzowi urzędu akcyzowego w Poznaniu Władysławowi Brodzińskiemu i woźnemu tegoż urzędu Pawłowi Wyszanowskiemu po 20.000.000 mk.;

3) st. komisarzowi Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy Stan. Grzechowiakowi 100.000.000 mk.;

4) kontrolerowi skarbowemu w Bydgoszczy Jerzemu Ostrowskiemu 50.000.000 mk.;

5) kontrolerowi skarbowemu w okręgu Województwa Śląskiego Franciszkowi Szlauerowi 200.000.000 mk.;

6) st. posterunkowemu policji państw. w Bydgoszczy Stanisławowi Smolińskiemu i posterunkowemu policji pństwowej tamże Antoniemu Sobczakowi po 100.000.000 mk.

Warszawa, dnia 18 marca 1924 r.

Za Ministra Skarbu:

*(—) Dr. Głowacki.*

Dyrektor Departamentu.

# Przepisy celne.

## 279

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 marca 1924 r.

**w sprawie zmiany § 14 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1923 r. w przedmiocie wykonania postanowień art. 14 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 13 grudnia 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 135, poz. 1124) w sprawie pobierania należności celnych w markach polskich według wartości stałej jednostki złotej („Monitor Polski" Nr. 295, poz. 424 z 1923 r.).**

Na zasadzie art. 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) zarządza się w wykonaniu postanowień art. 14 powyższego rozporządzenia w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 13 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 135, poz. 1124), co następuje:

§ 1.

Paragraf 14 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1923 r. w przedmiocie wykonania postanowień art. 14 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 13 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 135, poz. 1124) w sprawię pobierania należności celnych w markach polskich według wartości stałej jednostki złotej („Monitor Polski" Nr. 295 z 1923 r., p. 424) ulega zmianom następującym:

1) ustęp drugi otrzymuje brzmienie następujące:

„Wyjątkowo zabezpieczenie cła mogą urzędy celne przyjmować w banknotach opiewających na dolary Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, od"

2) punkty a) i b) ustępu drugiego pozostają nadal w mocy,

3) ustęp czwarty otrzymuje brzmienie następujące:

„Zabezpieczenia celne złożone w złocie lub w banknotach opiewających na dolary Stanów

Zjednoczonych Ameryki Północnej winny być księgowane jako depozyty rzeczowe".

4) Pozostałe ustępy pozostają nadal w mocy.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

*(—) W. Grabski.*

(„Monitor Polski" z dnia 17 marca 1924 r. Nr. 64).

---

## 280.

### OKÓLNIK L. D.C. 3071 IV

Do wszystkich Dyrekcji Ceł i wszystkich Urzędów Celnych.

**w przedmiocie zmiany § 15 okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 18.XII 1923 r. („Monitor Polski" z 1924 r. Nr. 2, poz. 7).**

W związku z rozporządzeniem Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 16.XI. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 954) w sprawie wykazu towarów opłacających cło w monecie złotej, zmienionego częściowo rozporządzeniem Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 21.XII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 135, poz. 1125) Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

Paragraf 15 okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 18.XII. 1923 r. („Monitor Polski" z 1924 r. Nr. 2, poz. 7) otrzymuje brzmienie następujące:

„Przy ostatecznej odprawie rzeczy podróżnych nie przeznaczonych na handel, a podlegających opłacie cła w monetach złotych, cło może być uiszczane także w banknotach opiewających na dolary Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, które winny być przyjmowane i zarachowywane w taki sam sposób, jak odpowiednie monety złote".

Warszawa, dnia 10 marca 1924 r.

Minister Skarbu:

*(—) W. Grabski.*

---

## 281.

### ROZPORZĄDZENIE

**Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu**

z dnia 4 lutego 1924 r.

**o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu celuloizy.**

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 527) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się opłatę wywozową od:

| Pozycja taryfy celnej. | Nazwa towaru. |
|---|---|
| 176 p. 4 a i b | celuloza |

§ 2. Opłata wywozowa od celulozy będzie pobierana w wysokości 60% zysku wywozowego.

§ 3. Wskutek zarządzenia § 1 niniejszego rozporządzenia w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 23 czerwca 1921 r. w przedmiocie opłat wywozowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 365), zmienionego rozporządzeniami Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 28 marca 1922 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu jaj (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 230), z dnia 23 października 1922 r. o wprowadzeniu opłaty wywozowej od wywozu gęsi (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 893), z dnia 27 stycznia 1923 r. o wprowadzeniu opłaty wywozowej od cukru (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 74), z dnia 16 maja 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu drzewa iglastego nieobrobionego i osiki nieobrobionej (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 381) zmienionego rozporządzeniem Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 2 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 120, poz. 970), z dnia 7 czerwca 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu prosa, gryki, fasoli, grochu oraz drobiu bitego i żywego (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 457), z dnia 30 sierpnia 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu otrąb jęczmiennych (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 787), z dnia 29 września 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu drzewa liściastego nieobrobionego (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 800), z dnia 31 października 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu mięsa końskiego (Dz. U. R. P. Nr. 124, poz. 1003), z dnia 1 grudnia 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu ziemniaków (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1048), z dnia 13 grudnia 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu seradeli, wyki, peluszki i koniczyny (Dz. U. R. P. Nr. 133, poz. 1104) oraz z dnia 1 lutego 1924 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu bali i desek osikowych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 190) po wyrazach „opłat od wywozu" dodaje się wyraz „celulozy".

§ 4. Rozporządzenie niniejsze stosuje się do tranzakcji wywozowych zawartych po dniu

30 września 1923 r. i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Józef Kiedroń.*

(Dz. U. R. P. Nr. 26 z d. 18 marca 1924 r., poz. 265).

## 282.

### OKÓLNIK L. DC 1164/II 24

z dnia 17 marca 1924 r.

**w sprawie zmiany przepisów o postępowaniu z przesyłkami pocztowemi, zawierającemi towary, od których cło pobiera się wyłącznie w monetach złotych.**

Do Dyrekcji Ceł we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu, Warszawie i Wilnie oraz wszystkich Urzędów Celnych.

Celem uzgodnienia przepisów celnych z odnośnymi przepisami pocztowymi w sprawie postępowania z przesyłkami pocztowemi, zawierającemi towary, od których cło pobiera się wyłącznie w monetach złotych, nadaje się ustępowi ostatniemu paragrafu 17 oraz paragrafom 19 i 20 okólnika z dnia 18 grudnia 1923 r. L: DC/8762/IV/24 (Dz. Urz. Ministerstwa Skarbu Nr. 1, poz. 47 z 1924 r.) następujące brzmienie:

1) § 17 (ustęp ostatni). Urząd pocztowy przechowuje odnośną przesyłkę oddzielnie bez względu na miejsce zamieszkania adresata i zawiadamia go, aby się zgłosił po odbiór przesyłki osobiście lub też przez upełnomocnionego zastępcę celem wpłacenia powyższej kwoty w monetach złotych w terminie do 21 dni, licząc od dnia wysłania zawiadomienia. Strona może również przesłać urzędowi Celnemu należne kwoty w monetach złotych za pośrednictwem urzędu pocztowo-celnego.

2) § 19. Przesyłki pocztowe, pochodzące z krajów europejskich, niepodjęte do 51 dni, a pochodzące z krajów zamorskich, niepodjęte do 144 dni, muszą być odesłane zagranicę przez urząd pocztowy pod kontrolą urzędu celnego. Urząd Celny notuje zwrot zagranicę przesyłek w rejestrze pomocniczym, kwit zaś celny przekreśla i przedkłada go Dyrekcji Ceł z końcem miesiąca wraz z innymi rachunkami do kontroli. Urząd Celny obowiązany jest dopilnować, na podstawie wspomnianego rejestru pomocniczego, aby niepodjęte przesyłki pocztowe były wywiezione zagranicę we właściwym terminie.

3) § 20. Przesyłki, zawierające niezależnie od towarów podlegających opłacie w monetach złotych jeszcze inne towary, uważa się za niedoręczalne, o ile adresat odmawia zapłaty należnego cła w monetach złotych.

Warszawa, dnia 17 marca 1924 r.

Minister Skarbu:
w z. *B. Markowski.*
wice min. Skarbu.

## 283.

### ROZPORZĄDZENIE

**Ministrów Skarbu oraz Kolei Żelaznych**

z dnia 10 marca 1924 r.

**w sprawie materjalnej odpowiedzialności Kolei Żelaznych za niedostarczone urzędom celnym przesyłki celne.**

Na zasadzie § 25 Tymczasowej instrukcji o przekazywaniu przesyłek celnych (Dz. Ust. Nr. 73, poz. 663, z 1922 r.) zarządza się, co następuje:

1) W razie niedostarczenia przez kolej właściwemu urzędowi celnemu przekazanej przesyłki celnej w terminie, ustalonym paragrafem 25 Tymczasowej instrukcji o przekazywaniu przesyłek celnych, Urząd celny nadawczy sporządza dwa odpisy znajdującej się w urzędzie odnośnej listy przekazowej C, wypisuje na nich przypadające należności celne z dodaniem ewentualnych opłat wewnętrznych (akcyzowych) i przedstawia te dokumenty własnej Dyrekcji Ceł do dalszego urzędowania, na liście zaś przekazowej C. czyni dla kontroli odpowiednie adnotacje.

2) Należności celne za niedostarczone przez kolej przesyłki celne oblicza się według średniej stawki pozycji taryfy celnej, odpowiadającej temu rodzajowi towaru, do którego mogą być zaliczone niedostarczone towary. Opłat manipulacyjnych od tego rodzaju kwot nie pobiera się. Podział towarów w tym celu na odpowiednie grupy jest ustalony w dołączonym przy niniejszym wykazie. Opłaty wewnętrzne oblicza się również według wagi brutto przesyłki.

3) W wypadkach, przewidzianych w § 13 Tymczasowej instrukcji o przekazywaniu przesyłek celnych urząd celny nadawczy uskutecznia obliczenie należności celnych i wewnętrznych w sposób, wskazany w p. 2 niniejszego rozporządzenia według wagi towaru, której brak ustalono i przesyła niezwłocznie odnośne dokumenty z odpisami ich Dyrekcji Ceł.

4) Grupę, do której należy odnieść niedostarczony towar, ustala urząd celny na zasadzie przewozowych dokumentów kolejowych, a w braku tych, na zasadzie innych dat, posiadanych przez urząd celny.

5) Należności celne i opłaty wewnętrzne za niedostarczone przesyłki przekazowe, które były uprzednio zrewidowane przez urząd celny, podlegają ściągnięciu według norm, ustalonych w deklaracji celnej urzędu, który dokonał rewizji.

6) Dyrekcja Ceł, po otrzymaniu od urzędu celnego dokumentów, dotyczących niedostarczo-

nych przesyłek (p. 2 i 3), sprawdza i zatwierdza wyliczenie należności celnych i opłat wewnętrznych, uskutecznionych przez urząd celny, poczem jeden egzemplarz dokumentów przesyła zarządowi tej kolei, która przyjęła przesyłkę do przewozu z wezwaniem do uiszczenia przypadającej kwoty, drugi zaś egzemplarz zatrzymuje w aktach Dyrekcji dla ewidencji. Zarząd kolei winien potwierdzić Dyrekcji Ceł datę otrzymania wezwania do uiszczenia należności celnych w ciągu 10 dni od nadejścia dokumentów.

W wypadkach, gdy przesyłka nieoclona uległa zniszczeniu w obrębie kolei z powodu pożaru, rozbicia naczyń z płynami i t. p., Dyrekcja Ceł, na wniosek kolei, umorzy przypadające od takich przesyłek należności celne na zasadzie aktów urzędowych, stwierdzających zniszczenie przesyłki.

7) O ile zarząd kolejowy przedstawi Dyrekcji Ceł w ciągu dni 30-tu od daty otrzymania wezwania do uiszczenia należności celnych za niedostarczoną przesyłkę, oryginalną fakturę towarową, na zasadzie której dokładne określenie tych należności stałoby się możliwe, Dyrekcja Ceł może zmienić obliczenie należności celnych i opłat wewnętrznych, uskutecznione pierwotnie w myśl p. 2 niniejszego rozporządzenia i ustalić je według właściwych pozycji taryfy celnej i wagi.

8) Od orzeczenia Dyrekcji Ceł służy zarządowi kolejowemu prawo rekursu do Ministerstwa Skarbu w ciągu miesiąca od daty otrzymania tego orzeczenia. Rekurs należy wnieść za pośrednictwem odnośnej Dyrekcji Ceł. Postanowienie Ministerstwa Skarbu w sprawie rekursu jest ostateczne.

9) Przypadające od zarządów kolei sumy należności celnych, oraz opłat wewnętrznych, powinny być wpłacane do najbliższej kasy skarbowej na rachunek właściwego nadawczego urzędu celnego w następujących terminach:

a) w siedem (7) dni po terminie przewidzianym w p. 7 niniejszego rozporządzenia, jeżeli zarząd kolejowy nie przedstawi Dyrekcji Ceł w tym terminie faktury towarowej w celu dokonania zmiany pierwotnego obliczenia należności celnych, ani też nie wniesie rekursu do Ministerstwa Skarbu;

b) w siedem (7) dni od daty otrzymania ostatecznego orzeczenia Dyrekcji Ceł, gdy zarząd kolei przedstawi jej w powyższym celu fakturę towarową, lecz nie odwoła się od otrzymanego orzeczenia do Ministerstwa Skarbu i

c) w siedem (7) dni po otrzymaniu ostatecznej decyzji Ministerstwa Skarbu na wniesiony rekurs.

O dokonaniu wpłat należy równocześnie powiadomić odnośną Dyrekcję Ceł.

10) Wypłaty tego rodzaju uskuteczniają Zarządy kolejowe z tymczasowem zaliczeniem ich na rachunek bieżący: „opłata należności celnych za niedostarczone do oclenia przesyłki", wdrażając niezwłocznie kroki celem ściągnięcia wpłaconych kwot w całości od stron lub od winnych niedostarczenia przesyłki pracowników kolejowych. W razie ostatecznego stwierdzenia niemożności ściągnięcia poszczególnych kwot przenosi się je jako wydatek budżetowy z kredytu przewidzianego na odpisywanie nieściągalnych pretensji.

11) W razie, gdy zagubiona pierwotnie przesyłka celna będzie w następstwie odnaleziona i dostarczona do właściwego urzędu celnego w całości z nienaruszonem zamknięciem celnem, albo też, gdy pomimo uszkodzenia zamknięcia celnego stwierdzone jednak zostanie na podstawie dokumentów celnych, względnie kolejowych, że zawartość przesyłki pod względem jakościowym i ilościowym nie uległa zmianie, Ministerstwo Skarbu zarządzi zwrot uiszczonych z tego tytułu kwot przez Zarząd kolejowy.

12) Listy przekazowe B, dotyczące niedostarczonych przesyłek celnych, przechowuje urząd odbiorczy w aktach urzędu, po dokonaniu adnotacji na nich o prowadzonej w tej sprawie korespondencji.

13) Rozporządzenie niniejsze nie zwalnia stron, którym przesyłki celne zostały wydane przez kolej bez uprzedniej odprawy celnej, od odpowiedzialności za uchylenie towarów od opłaty celnej.

14) Niezależnie od ściągnięcia od kolei należności celnych oraz opłat wewnętrznych za niedostarczoną przesyłkę, władze celne mogą wdrożyć postępowanie karne przeciwko funkcjonarjuszom kolejowym, winnym niedostarczenia urzędom celnym przyjętych do przewozu przesyłek celnych.

15) Dyrekcje Ceł będą przedstawiały Ministerstwu Skarbu kwartalne sprawozdania o ilości niedostarczonych urzędom celnym przesyłek celnych z wyszczególnieniem nazw urzędów celnych nadawczego i odbiorczego, daty i numeru listy przekazowej, ilości sztuk, wagi, rodzaju towaru, adresów nadawcy i odbiorcy oraz przypadających należności.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

Minister Kolei Żelaznych:

(—) *Tyszko.*

Załącznik do § 2 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Kolei Żelaznych z dn. 10-III 1924 r., w sprawie materjalnej odpowiedzialności Kolei Żelaznych za niedostarczone urzędom celnym przesyłki celne.

# WYKAZ

grup towarów, według których winny być ustalane należności celne za niedostarczone przez kolej do właściwych urzędów celnych przesyłki celne.

| Nr. Nr. grupy | RODZAJ TOWARU | Pozycja taryfy celnej, według której należy obliczyć należności celne |
|---|---|---|
| I | Zboże w ziarnie, ryż, ziemniaki, boby, groch, mąka, słód, kasza oraz wszelkiego rodzaju krochmalne i inne produkty wymienione w pozycjach 1, 2, 3 i 4 taryfy celnej . . . . . . | 4 p. 1 |
| II | Warzywa i okopowe, owoce i jagody wszelkiego rodzaju, orzechy i produkty wymienione w poz. 5, 6, 7, 8, 9, 10 i 11 taryfy celnej . . | uwaga do poz. 7 |
| III | Artykuły żywnościowe i korzenie wymienione w poz. 12, 13, 14, 15 i 16 taryfy celnej . . . . . . . . . | 13 |
| IV | Kawa i surogaty jej wszelkiego rodzaju poz. 17 i 18 taryfy celnej . . | 18 p. 2 |
| V | Herbata poz. 20 taryfy celnej . . . . . . . . | 20 p. 1 |
| VI | Tytoń poz. 21 taryfy celnej . . . . . . . | 21 p. 5 |
| VII | Cukier, wyroby z cukru i kakao poz. 19, 22, 23 i 24 taryfy celnej . . | 24 p. 1 |
| VIII | Drożdże, chmiel, spirytus i napoje wódczane, owocowe i mineralne; ocet, inne produkty wymienione w poz. 25, 26, 27, 28, 29, 30 i 32 taryfy celnej . . . . . . . . . . . . . | 27 p. 1—b |
| IX | Mięso, ser, masło, słonina, ryby i inne artykuły żywnościowe, wymienione w poz. 34, 35, 36, 37, 38, 39 i 51 taryfy celnej . . . . | 37 p. 1—a |
| X | Nawozy, kości, sadze, klej, rogi, wosk i świece, zwierzęta i części zwierząt poz. 40, 41, 42, 43, 44, 52 i 53 taryfy celnej . . . | 52 p 4 |
| XI | Włosy, pierze i puch, fiszbiny, poduszki i inne towary wymienione w poz. 45, 46, 47, 48 i 49 taryfy celnej . . . . . . | 46 p. 2—a |
| XII | Skóry surowe i wyprawione poz. 54 i 55 taryfy celnej . . . | 55 p. 2—b |
| XIII | Futra oraz skórzane i gumowe wyroby poz. 56, 57 i 88 taryfy celnej . | 56 p. 5—a |
| XIV | Gąbki, korki oraz rośliny i ich części poz. 50, 60, 62 i 63 taryfy celnej . | 62 p. 3—c I |
| XV | Drzewo i wyroby z drzewa oraz wyroby koszykarskie wymienione w poz. 58, 59, 61 i 64 taryfy celnej . . . . . . . | 61 p. 5 |
| XVI | Materjały budowlane i wyroby z nich poz. 65, 66 i 70 taryfy celnej . | 70 p. 2—a |
| XVII | Towary wymienione w poz. 68, 69 i 71 taryfy celnej . . . . | 71 p. 3—b |
| XVIII | Wyroby z gliny i szkła poz. 72, 73, 74, 75, 76, 77 i 78 taryfy celnej . | 76 p. 1 |
| XIX | Węgiel, smoły, olej skalny, lak, zapałki i inne towary wymienione w poz. 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 122 i 123 taryfy celnej . . | 87 p. 5—b |
| XX | Sól, siarka i antymon wymienione w poz. 33, 89, 90, 91 i 92 taryfy celnej. | 91 p. 2 |
| XXI | Lekarstwa, przetwory chemiczne, minerały i materjały wybuchowe, wymienione w poz. 93—116 i 217 taryfy celnej . . . . | 112 p. 3 |
| XXII | Oleje roślinne, gliceryna, kosmetyki i pachnidła poz. 117, 118, 119 i 120 taryfy celnej . . . . . . . . . . . | 120 p. 1 |
| XXIII | Lakiery garbnikowe, farbiarskie materjały oraz inne towary wymienione w poz. 121, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136 i 137 taryfy celnej . . . . . . . . . | 137 p. 1—b |
| XXIV | Rudy, żelazo i inne zwyczajne metale w postaci materjałów poz. 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146 i 147 taryfy celnej . . . | 147 p. 3—a |

| Nr. Nr. grupy | RODZAJ TOWARU | Pozycja taryfy celnej według której należy obliczyć należności cełne |
|---|---|---|
| XXV | Złoto, srebro i wyroby z nich poz. 148 i 171 p. 2 taryfy celnej . . | 148 p. 2—a |
| XXVI | Mechanizmy zegarkowe poz. 171 p. 1 taryfy celnej . . . . . | 171 p. 1—b |
| XXVII | Wyroby z metali zwyczajnych i inne towary wymienione w poz. 149, 150. 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164. 165, 166, 168, 169, 170, 171, (pp. 3, 4 i 5) i 172 taryfy celnej . , | 169 p. 1 a |
| XXVIII | Maszyny oraz środki transportowe poz. 167, 173, 174 i 175: | |
| | a) maszyny i inne towary wymienione w poz. 167 taryfy celnej . | 167 A p. 1—h. VI |
| | b) wozy osobowe i ciężarowe, sanie i t. d. wymienione w pp. 1, 2 i 5 poz. 173 taryfy celnej od sztuki . . . . | 173 p. 1 b |
| | c) kołowce (welocypedy) wózki dla dzieci, krzesła na kołach dla chorych wymienione w p. p. 3 i 4 poz. 173 taryfy celnej od sztuki . . . . . . . . . . . | 173 p. 3—b |
| | d) oddzielne części powozów i kołowców oraz samochody, motocykle i samoloty poz. 173 p. 6, 7, 8, 9, 10 i 11 taryfy celnej . | 173 p. 6—a |
| | e) wozy kolejowe i inne wymienione w p. p. 1 i 2 poz. 174 taryfy celnej od sztuki, jak od wozu trzyosiowego . . , | 174 p. 1—b |
| | f) wagonetki, statki żelazne i drewniane p. 3 poz. 174 i p. 2 i 3 pozycji 175 taryfy celnej . . . . . . . | 175 p. 2 |
| XXIX | Papier, wyroby z papieru i wytwory sztuki drukarskiej poz. 176, 177 i 178 taryfy celnej . . . . . . . . . . . | 177 p. 3 a |
| XXX | Materjały włókniste dla wyrobu przędzy i tkanin poz. 179, 180, 181 i 182 taryfy celnej . . . . . . . . . . . | 182 p. 1 |
| XXXI | Liny, powrozy, szpagat, sznurki oraz przędze i nici — poz. 183, 184, 185, 186 i 190 taryfy celnej . . . . . . . . . | 183 p. 6—b |
| XXXII | Tkaniny, kobierce, wojłoki i t. d. wymienione w poz. 187, 188, 189, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203. i 206 taryfy celnej . . . . . . . . . . . . | 199 p. 1—a |
| XXXIII | Odzież, wyroby szmuklerskie i koronkowe, kapelusze, pióra ozdobne, pióropusze, sztuczne kwiaty, oraz sztuczne rośliny do ozdoby— poz. 205, 207, 209, 210 i 213 taryfy celnej . . . . | 205 p. 1—a |
| XXXIV | Parasole, guziki, sieczka szklana i paciorki, wyroby galanteryjne, przybory piśmienne i t. d. — poz. 211, 212, 214, 215 i 216 taryfy celnej . | 212 p. 1 |

## UWAGI

a) Rzeczy podróżnych, wysłane za kwitami bagażowymi zalicza się do I-ej części grupy XXXIII (poz. tar. cel. 205 p. I-a).

b) Towary wysyłane za kwitami bagażowemi zalicza się do właściwych grup.

c) O ile przesyłka zawiera towary należące do różnych grup, należności celne oblicza się według grupy z wyższem cłem.

# Pożyczki państwowe.

## 284.

### ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 17 marca 1924 r.

**o przerachowaniu zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych oraz konwersji rzeczonych pożyczek.**

Na podstawie art. 1 p. 10 i 12 i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 28) zarządzam, zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 13 marca 1924 r., co następuje:

§ 1. Posiadacze asygnat pożyczki państwowej z r. 1918, wypuszczonej na podstawie dekretu Rady Regencyjnej z dnia 30 października 1918 r. w sprawie wypuszczenia pożyczki państwowej (Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 32), są uprawnieni do konwersji do dnia 1 stycznia 1925 r. rzeczonych asygnat na obligacje pożyczki konwersyjnej, wskazanej w § 5 niniejszego rozporządzenia według stosunku 10 złotych za wartość imienną dwustu pięćdziesięciu marek polskich, względnie stu piętnastu rubli rosyjskich, względnie trzystu pięćdziesięciu pięciu koron austrjackich.

§ 2. Posiadacze obligacji 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920, wypuszczonej na podstawie ustawy z dnia 27 lutego 1920 r. w przedmiocie wypuszczenia pięcioprocentowej długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 152), oraz obligacji 5% krótkoterminowej pożyczki państwowej z r. 1920, wypuszczonej na podstawie ustawy z dnia 27 lutego 1920 r. w przedmiocie wypuszczenia pięcioprocentowej krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 115) są uprawnieni do konwersji do dnia 1 stycznia 1925 r. rzeczonych obligacji na obligacje pożyczki konwersyjnej, wskazanej w § 5 niniejszego rozporządzenia według stosunku 10 złotych za wartość imienną tysiąca marek polskich łącznie z wartością kuponu bieżącego na dzień 1 stycznia 1925 r. od tej wartości imiennej.

§ 3. Posiadacze obligacji 4% państwowej pożyczki premjowej z r. 1920, wypuszczonej na podstawie ustawy z dn. 16 lipca 1920 r. w przedmiocie 4% państwowej pożyczki premjowej (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 391), są uprawnieni do konwersji rzeczonych obligacji na obligacje pożyczki konwersyjnej, wskazanej w § 5 niniejszego rozporządzenia, według stosunku 10 złotych za wartość imienną pięciu tysięcy marek polskich, łącznie z wartością kuponu bieżącego na dzień 1 stycznia 1925 r. od tej wartości imiennej.

§ 4. Przedstawiane do konwersji w myśl §§ 2 i 3 obligacje, winny być zaopatrzone we wszystkie kupony odsetkowe, które w dniu 1-go stycznia 1925 r. jeszcze nie będą płatne.

§ 5. Pożyczka konwersyjna, wypuszczona w celu dokonania konwersji, wskazanej w §§ 1, 2 i 3, opartą będzie na następujących zasadach:

1) Obligacje pożyczki konwersyjnej będą wyrażone w złotych i płatne w równowartości złotego jako polskiej jednostki monetarnej (art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. w przedmiocie systemu monetarnego (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 65). Sposób obliczenia i wysokość odcinków określi rozporządzenie Ministra Skarbu.

2) W razie dokonywania konwerjsi, w których wyniku pozostaną do wydania obligacje pożyczki konwersyjnej na sumy niepodzielne przez 10 złotych, wydawane będą na mniejsze od tej sumy końcówki, świadectwa ułamkowe na okaziciela, uprawniające posiadaczy do otrzymania obligacji pożyczki konwersyjnej za przedstawieniem takich świadectw na sumę 10 złotych lub wielokrotność tej sumy. Minister Skarbu wskaże kasę lub kasy, uprawnione do dokonywania zamiany świadectw ułamkowych na obligacje pożyczki konwersyjnej. Na podkład wydanych świadectw ułamkowych i w celu dokonywania zamiany, zostaną złożone do tej kasy, względnie kas obligacje pożyczki konwersyjnej na sumę, odpowiadającą sumie wydanych świadectw ułamkowych. Przy zamianie śwadectw ułamkowych na obligacje pożyczki konwersyjnej będą wydawane obligacje ze wszystkiemi kuponami, niezależnie od terminu dokonania zamiany.

Zamiast wydawania świadectw ułamkowych albo równolegle z wydawaniem ich, Minister Skarbu jest upoważniony do zarządzenia wypłaty wspomnianych powyżej końcówek lub części ich w gotówce.

3) Pożyczka konwersyjna będzie oprocentowana w stosunku 5 od sta rocznie, płatnych półrocznie zdołu, w dniach 2 stycznia i 1 lipca każdego roku, za okazaniem właściwych kuponów. Procenty zaczną biec od dnia 1 stycznia 1925 roku.

4) Pożyczka konwersyjna będzie umorzona do dnia 2 stycznia 1945 r., w 40 ratach półrocznych na 2 stycznia i 1 lipca każdego roku, począwszy od dnia 1 lipca 1925 r., na zasadzie planu umorzenia, który ustali i ogłosi Minister Skarbu. Niewymienione na obligacje świadectwa ułamkowe, wypuszczone na podstawie p. 2 ustępu pierwszego niniejszego paragrafu, będą umorzone wraz z ostatnią ratą umorzenia, przyczem przy wypłacie za nie należności będą również wypłacone zaległe odsetki od 1 stycznia 1925 r.; Minister Skarbu może również zarządzić na tych samych warunkach wcześniejsze umorzenie swiadectw ułamkowych. Suma obligacji umarzanych w terminie, w których zostaną umorzone świadectwa ułamkowe, ulegnie zmniejszeniu o sumę umarzanych równocześnie świadectw ułamkowych.

5) Pożyczka konwersyjna posiada wszelkie prawa papieru, posiadającego bezpieczeństwo pupilarne i może być używana dla lokaty kapitałów fundacyjnych, kaucji cywilnych i wojsko-

wych, depozytów, tudzież dla konwersji funduszów pupilarnych, ulokowanych w innych papierach wartościowych.

6) Kupony od pożyczki konwersyjnej są wolne od podatków od kapitałów i rent.

§ 6. Zarządza się umorzenie w drodze wykupu za gotówkę według sumy nominalnej z dniem 2 stycznia 1925 r. nieskonwertowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia obligacji 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 i 4% państwowej pożyczki premjowej, oraz przedterminowy wykup nieskonwertowanych obligacji 5% krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920.

Posiadacze tych nieskonwertowanych obligacji otrzymają wzamian za nie i kupon bieżący na 1 stycznia 1925 r. gotówkę w markach polskich, względnie w złotych polskich, wedle kursu wymiany banknotów na złote, przyczem posiadaczom obligacji 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z roku 1920 wypłaca się o 10% więcej.

§ 7. Minister Skarbu jest upoważniony do dokonania losowania wszystkich do dnia 1 stycznia 1925 r. niewylosowanych wygranych od 4% państwowej pożyczki premjowej, przewidzianego w art. 4 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 391), jednorazowo, w terminie przez niego oznaczonym, przyczem wylosowane obligacje nie tracą prawa do konwersji na pożyczkę konwersyjną, określoną w § 5.

§ 8. O ile zostanie rozpisana wewnętrzna pożyczka długoterminowa, której amortyzacja nie będzie ukończona w przeciągu 20 lat, począwszy od chwili jej rozpisania, posiadacze obligacji pożyczki konwersyjnej oraz świadectw ułamkowych mają prawo przy subskrypcji na tamtą pożyczkę wpłacić połowę należności subskrypcyjnej posiadanemi nieumorzonemi obligacjami i świadectwami ułamkowemi pożyczki konwersyjnej, po ich kursie nominalnym, z doliczeniem wartości na dzień dokonania takiej subskrypcji: dla obligacji bieżącego kuponu, a dla świadectw ułamkowych — odsetek od dnia 1-go stycznia 1925 roku.

§ 9. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *S. Wojciechowski.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z d. 21.III 1924 r. Nr. 27, poz. 274).

# Sprawy walutowe.

## 285

### ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 17 marca 1924 r.

**o powiększeniu emisji Serji II 6% złotych bonów skarbowych.**

Na podstawie punktu 5 art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 10 marca 1924 r. postanawiam co następuje:

§ 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do powiększenia emisji Serji II 6% złotych bonów skarbowych, wypuszczonych na podstawie ustawy z dnia 19 grudnia 1923 r. w przedmiocie wypuszczenia Serji II 6% złotych bonów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1108) do łącznej kwoty 45 miljonów złotych.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *S. Wojciechowski.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z d. 21.III 1924 r. Nr. 27, poz. 272).

## 286.

### ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 17 marca 1924 r.

**o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. w przedmiocie ustanowienia statutu dla banku emisyjnego (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 75).**

Na zasadzie art. 1 p. 11 b i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 15 marca 1924 r. stanowię co następuje:

Art. 1. Art. 92 ustęp 1 statutu Banku Polskiego z dnia 20 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 75) otrzymuje brzmienie następujące:

„Bank Polski może rozpocząć swoją działalność po pokryciu w drodze subskrypcji całko-

nego kapitału zakładowego, oraz wpłaceniu do P. K. K. P. conajmniej 50% na poczet tegoż kapitału i po ukonstytuowaniu się na zebraniu założycielskiem zwołanem przez Ministra Skarbu. Warunki spłaty niedopłaconej części kapitału zakładowego ustali Minister Skarbu".

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Art. 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *S. Wojciechowski.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z d. 21.III 1924 r. Nr. 27, poz. 273).

# Przepisy o instytucjach bankowych.

## 287.

### ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 marca 1924 r.

**o przekazaniu Ministrowi Skarbu nadzoru nad Zakładem Niemieckim Listów Zastawnych oraz nad Zakładem Kredytowym Miejskich Właścicieli Domów w Poznaniu.**

Na zasadzie art. 2 ustęp drugi ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 247) zarządza się co następuje:

§ 1. Wykonywanie nadzoru nad Zakładem Niemieckim Listów Zastawnych (Deutsche Pfandbriefanstalt) oraz nad Zakładem Kredytowym Miejskich Właścicieli Domów (Kreditanstalt für städtische Hausbesitzer) przekazuje się Ministrowi Skarbu.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) *Janicki.*

(Dz. U. R. P. Nr. 26 z d. 18 marca 1924 r., poz. 262).

# Przepisy ubezpieczeniowe.

## 288.

### OKÓLNIK Nr. 35.

Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń zaleca, aby Zakłady Ubezpieczeń conajmniej 10% zebranych składek lokowały stale w akcjach Banku Polskiego i 10% obligacjach kolejowych. W pierwszej linji winny iść zapisy na akcje Banku Polskiego, na które subskrypcja zamyka się z dniem 31 marca r. b.

Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń będzie udzielał zezwoleń na subskrypcję z sum znajdujących się na rachunkach walutowych w P. K. K. P., przyczem nie zmniejszy to normy ustalonej dla sum podnoszonych na koszta administracji i akwizycji.

Zakłady, które złożyły kaucję w walutach zagranicznych winny zamienić je na akcje Banku Polskiego lub obligacje 10% pożyczki kolejowej. Akcje i obligacje nabyte sum pochodzących ze wspomnianych rachunków walutowych winny być również złożone w P. K. K. P.

Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń poda do wiadomości publicznej zestawienie wyników zapisów przez poszczególne zakłady. W tym celu winny zakłady niezwłocznie zawiadamiać Urząd o poczynionych zapisach.

Prócz powyższego zaznacza się, że te zakłady, które dotychczas nie mają całkowitego pokrycia rezerw w walorach wymaganych przez obowiązujące przepisy, winny odpowiednie braki uzupełnić akcjami Banku Polskiego i obligacjami 10% pożyczki kolejowej. Ujawnienie w końcu roku braku przepisowego pokrycia rezerw pociągnie za soba najdalej idące skutki prawne.

Warszawa, dnia 17 marca 1924 r.

Za Ministra Skarbu:

*(—) Gruber.*

Dyrektor Państwowego Urzędu
Kontroli Ubezpieczeń.

# Przepisy ubezpieczeniowe.

# Przepisy o instytucjach bankowych.